

Ο ΟΗΕ του Τράμπ, τα δύο πρόσωπα στις αστικές συγκοινωνίες της Θεσσαλονίκης και οι υπογραφές για τον ΔΕΔΔΗΕ σε Πυλαία-Χορτιάτη

05/02/2026 06:03 Οι ΗΠΑ δεν πληρώνουν, αλλά ο Τραμπ θέλει να σώσει τον ΟΗΕ από την οικονομική κατάρρευση! Η σφραγίδα Ταγγίρη και ο ξεσηκωμός κατά του ΔΕΔΔΗΕ στον **δήμο Πυλαίας Χορτιάτη**. Τα ρεκόρ της ταινίας για τον Καποδίστρια και η ταμπακίερα του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδας Tags Ότι ο πλανήτης Γη εσχάτως γέρνει περισσότερο από το σύνηθες είναι

ορατό δια γυμνού οφθαλμού και κατανοητό από τους πάντες. Αλλά να φτάσουν στο σημείο χώρες -των ΗΠΑ συμπεριλαμβανομένων- να χρωστούν τη συνδρομή τους στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών είναι -το λιγότερο- αξιοσημείωτο. Διότι ο ΟΗΕ, στον οποίο συμμετέχουν 193 κράτη, πρακτικά το σύνολο των χωρών του πλανήτη, ιδρύθηκε μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο για να διασφαλίσει την ειρήνη. Στόχος που μπορεί να μην έχει επιτευχθεί στον επιθυμητό βαθμό, αλλά πάντως η προσπάθεια γίνεται. Και εάν ο ΟΗΕ εκλείψει δεν θα γίνεται καν. Ως απρόσμενος σωτήρας (και) σε αυτή την περίπτωση εμφανίζεται κάποιος που ασκεί δριμύτατη σε βαθμό απαξιώσεως στον ΟΗΕ. Ο Ντόναλντ Τράμπ λέει πως αν του ζητηθεί θα πείσει τους... μπαταξήδες να πληρώσουν σε λίγα λεπτά της ώρας. Δια του προσφιλους του τρόπου, της απειλής για επιβολή δασμών. Διότι ο Αμερικανός πρόεδρος δεν μπορεί να διανοηθεί ότι ο ΟΗΕ για οικονομικούς λόγους θα εγκαταλείψει τη Νέα Υόρκη, όπως έχει προειδοποιήσει ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού, Αντόνιο Γκουτέρες. Το πόσο, όμως, «χύμα στο κύμα» είναι η κατάσταση αποδεικνύεται από το γεγονός ότι την ώρα που ο Τραμπ (υποτίθεται ότι) θέλει να βοηθήσει τον ΟΗΕ να μαζέψει τις οφειλόμενες συνδρομές, η πρώτη χώρα που δεν είναι εντάξει στις υποχρεώσεις της είναι η δική του. Οι ΗΠΑ. Με σφραγίδα Ταγγίρη Τα αλλεπάλληλα περιστατικά με φωτιές σε λεωφορεία των ΚΤΕΛ, που οδήγησαν στην καρατόμηση της ηγεσίας του επιβλέποντος φορέα τους, του ΟΣΕΘ, εκτός του ότι δημιουργούν εύλογους προβληματισμούς για την ασφάλεια των περιαστικών μετακινήσεων, αναδεικνύουν την αξιοσημείωτη βελτίωση των αστικών συγκοινωνιών που εκτελεί ο ΟΑΣΘ. Προφανώς στη βελτίωση αυτή συνέβαλε η λειτουργία του Μετρό Θεσσαλονίκης και η ουσιαστική παρέμβαση του υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών τα τελευταία χρόνια στην ανάταξη των συγκοινωνιών της πόλης. Ωστόσο, η αλλαγή σελίδας του -μέχρι προ ολίγων ετών ανυπόληπτου- Οργανισμού έχει σφραγίδα με το ονοματεπώνυμο Κώστας Ταγγίρης. Αθόρυβα και μεθοδικά, ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος του κατάφερε μέσα σε 3,5 χρόνια να βελτιώσει τα οικονομικά του Οργανισμού κλείνοντας ακόμα και την πολυετή οικονομική εκκρεμότητα με τον προμηθευτικό συνεταιρισμό αυτοκινητιστών

Θεσσαλονίκης «Ηρακλής», να φέρει νέους οδηγούς, να υπογράψει νέα συλλογική σύμβαση εργασίας με τους εργαζόμενους και να ανανεώσει σημαντικά τον στόλο με ηλεκτρικά λεωφορεία και νέα θερμικά οχήματα. Ίσως τα σημαντικότερα επιτεύγματά του όμως είναι ότι αφενός κατάφερε να ανταποκριθεί άμεσα στις όποιες προκλήσεις βρήκε μπροστά του, από τη αναπροσαρμογή των δρομολογίων ανάλογα με τη λειτουργία του μετρό μέχρι την ολοκλήρωση σε χρόνο ρεκόρ για τα ελληνικά δεδομένα του σταθμού φόρτισης ηλεκτρικών λεωφορείων, αφετέρου έχει χαράξει ήδη το μέλλον του ΟΑΣΘ, που μέχρι το 2027 θα έχει νέο αμαξοστάσιο στην Ανατολική Θεσσαλονίκη και πλήρως ανανεωμένο στόλο, παρέχοντας ασφαλείς και αξιόπιστες υπηρεσίες στο επιβατικό κοινό της πόλης. Χαμός με τον ΔΕΔΔΗΕ Χαμός έχει γίνει με το θέμα των πολύωρων διακοπών ηλεκτροδότησης την περασμένη Κυριακή στην Εξοχή, το Πανόραμα, την Πυλαία, τον Χορτιάτη, το Φίλυρο και το Ασβεστοχώρι, που ανέδειξε από την πρώτη στιγμή η Voria.gr. Ο **δήμαρχος Πυλαίας – Χορτιάτη**, **Ιγνάτιος Καϊτεζίδης**, έστειλε εξώδικο στον ΔΕΔΔΗΕ και ζητάει εξηγήσεις εντός τριών ημερών, ενώ απειλεί με αγωγές. Επίσης -όπως μαθαίνουμε- κινητοποιήθηκε ο ίδιος ο υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Σταύρος Παπασταύρου, ο οποίος απευθύνθηκε επίσης στον ΔΕΔΔΗΕ ζητώντας αμέσως λύση στο πρόβλημα, που είναι διαρκές και επαναλαμβανόμενο. Τελευταία χρονικά, αλλά όχι ήσσονος σημασίας, είναι η πρωτοβουλία του **δήμου Πυλαίας Χορτιάτη** για τη συλλογή υπογραφών από τους κατοίκους που ταλαιπωρήθηκαν από τις διακοπές του ρεύματος, ώστε να αναδείξει το μέγεθος του προβλήματος και την αγανάκτηση των πολιτών. Για ένα τέτοιο θέμα το να βάζει κάποιος στο τραπέζι την άποψη και τη θέση των πολιτών δεν είναι απλώς θετικό για κοινωνικούς λόγους ή για τη Δημοκρατία, αλλά μπορεί να είναι και αποτελεσματικό. Ένα... κράξιμο από τη συντριπτική πλειονότητα των κατοίκων μιας περιοχής -αλήθεια ποιος από τους ταλαιπωρημένους δεν θα υπογράψει;- μετά βεβαιότητας δεν θα περάσει απαρατήρητο. Τουλάχιστον από τους πολιτικούς και άρα από το όλον σύστημα... Καποδίστριας: Σπάει ταμεία η ταινία, ενώ... Μετά τα απανωτά sold out των πρώτων εβδομάδων, η ταινία του Γιάννη Σμαραγδή «Καποδίστριας» υποχωρεί σε εισιτήρια, παραμένει ωστόσο σε υψηλές και αξιοθαύμαστες επιδόσεις, έχοντας σπάσει το φράγμα των 800.000 θεατών που την είδαν. Έχει ξεπεράσει τον «El Greco» (768.000 εισιτήρια) επίσης του Σμαραγδή, αλλά και το «Υπάρχω» (860.000 εισιτήρια) του Γιώργου Τσεμπερόπουλου για τη ζωή του Στέλιου Καζαντζίδα. Για την ιστορία να θυμίσουμε πως το ρεκόρ στο ελληνικό Box Office διατηρεί η «Πολίτικη Κουζίνα» του Τάσου Μπουλμέτη με 1,3 εκατ. εισιτήρια, με το φράγμα του 1 εκατ. να το έχουν ξεπεράσει επίσης μόνο οι ταινίες «Λούφα και Παραλλαγή: Σειρήνες στο Αιγαίο» και «Safe Sex» (περίπου 1,2 εκατ. η καθεμία). Ο «Καποδίστριας» είναι μία ιστορική ταινία που διαδραματίζεται στις αρχές του 19ου αιώνα και αναφέρεται στη ζωή και την πολιτική διαδρομή του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδας, Ιωάννη Καποδίστρια, τον οποίο ερμηνεύει ο Αντώνης Μυριαγκός. Η ταινία κρίθηκε, αποθεώθηκε και επικρίθηκε από κοινό, κριτικούς, ιστορικούς και... δημοσιολογούντες, αξίζει ωστόσο να αναφερθεί μια φράση από την πρόσφατη συγχαρητήρια ανακοίνωση της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών. «Ο Γιάννης Σμαραγδής με προσήλωση και ανιδιοτέλεια αναδεικνύει εδώ και χρόνια τις

αξίες του ουμανιστικού ελληνικού πνεύματος που είναι διαχρονικό και αναγκαίο για έναν ειρηνικό γήινο πολιτισμό της αγάπης και του αλληλοσεβασμού όλων των λαών. Τέλος θέλουμε να αναφερθούμε σε μια ομάδα επαγγελματιών του χώρου, που ειρωνεύτηκαν και συνεχίζουν να χλευάζουν με κείμενα, κραυγές και ψίθυρους την αγωνιώδη προσπάθεια ενός δημιουργού. Μια τέτοια στάση δεν τιμά ούτε τους ίδιους, ούτε το επάγγελμα τους. Απεδείχθη επιπλέον με τον "Καποδίστρια" ότι η κριτική μπορεί να εκφράζει ελεύθερα την άποψη της, αλλά δεν μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τη δυναμική ενός έργου». Image ...ανάρπαστη και η ταμπακιέρα του Θαυμαστές του έργου του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδας σπεύδουν στις αίθουσες και συλλέκτες αναμένεται να κατακλύσουν την αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου Παρνασσός (Πλατεία Αγ. Γεωργίου Καρύτση 8, Αθήνα), την Τετάρτη 18 Φεβρουαρίου 2026 στις 5 το απόγευμα, όπου και θα γίνει μία ακόμη δημοπρασία του Οίκου Vergos με Ιστορικά και Λαογραφικά Αντικείμενα του 19ου και 20ού αιώνα. Από τον μακρύ κατάλογο ξεχωρίζει και ήδη συγκεντρώνει το ενδιαφέρον του κόσμου, μια ασημένια και επίχρυση ταμπακιέρα που κρατούσε ο Ιωάννης Καποδίστριας και φιλοτεχνήθηκε στη Μόσχα το 1828. Ως γνωστόν ο δούκας Ιβάν Αντόνοβιτς Καποδίστριας, όπως τον φώναζαν στη Ρωσία, ήταν στην υπηρεσία του Ρώσου αυτοκράτορα, από το 1809 και το 1815 και με απόφαση του Αλέξανδρου του Α' διορίστηκε Πρώτος Σύμβουλος για Εξωτερικές υποθέσεις της Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Στην εμπρόσθια όψη της ταμπακιέρας εικονίζεται μια άποψη του Παρθενώνα προστατευμένη από ορεία κρύσταλλο, περιμετρικά υπάρχουν σφυρήλατα άνθη με ρόμβους μαλαχίτη, ενώ στην πίσω πλευρά σκαλιστά και εγχάρακτα ανθέμια. Μέσα στο καπάκι διακρίνεται η επιγραφή «ΜΟΣΧΑ 1828 Δαπάνη Ζωσιμαίας αδελφότητος εις τον ΥΨΗΛΟΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΣΕΒΕΣΤΑΤΟΝ ΚΟΜΗ Ι.Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Την εύπορη οικογένεια των Ζωσιμάδων, αποκαλούσαν στη Ρωσία τα χρόνια εκείνα «Ευεργέτες της Ανθρωπότητας». Η τιμή εκκίνησης για την ταμπακιέρα είναι 6.000-8.000 ευρώ, αλλά το εξαιρετικά μεγάλο ενδιαφέρον αναμένεται να την στείλει αρκετά πιο ψηλά. Ενδιαφέρον έχει, επίσης, ότι η ταμπακιέρα βρισκόταν στην κατοχή του Νικόλαου Ρωκ-Μελά (1937-2015). Ο αείμνηστος συλλέκτης καταγόταν από την πλευρά του πατέρα του από παλιά αθηναϊκή οικογένεια γαλλικής καταγωγής, ενώ από την πλευρά της μητέρας του από τις οικογένειες Μελά, Σούτσου και Μαυροκορδάτου - είχε μάλιστα κληρονομήσει την εξοχική κατοικία του Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου στην Αίγινα, την οποία πούλησε το 1991. Image Οι νύχτες του... Μυθοπλάστη Στα ελληνικά αστυνομικά μυθιστορήματα, στα οποία η ιστορία αποτελεί απλώς την αφορμή για τον συγγραφέα να θίξει κοινωνικά θέματα και κατεστημένες συμπεριφορές, αλλά και να αναδείξει στο προσκήνιο ζητήματα του περιθωρίου, εντάσσεται το «Κάθε νύχτα», που έχει ως υπότιτλο «Τρεις νεαροί ντετέκτιβ, μυστικές εταιρείες και η αναζήτηση ενός μυθικού περιδέραιου στην αθέατη Αθήνα» (Εκδόσεις Πηγή). Κορμός της ιστορίας, που ο συγγραφέας υπογράφει με το λογοτεχνικό ψευδώνυμο Μυθοπλάστης, είναι η αναζήτηση μιας κοπέλας από τα στελέχη ενός ιδιωτικού γραφείου αναζητήσεων. Αν και η ιστορία στην εξέλιξη της προεκτείνεται στο κυνήγι ενός μεσαιωνικού κειμηλίου αμύθητης αξίας, με την εμπλοκή κάτι περίεργων τύπων -Μασόνοι 4ου βαθμού και Ιππότες του κόμη Δάνδολου- καταφέρνει να διατηρήσει μέχρι το τέλος το

ενδιαφέρον του αρχικού στόρι. Η γλώσσα είναι κοφτή και κοφτερή -όπως θα λέγαμε νουάρ με την έννοια ότι είναι απαλλαγμένη από λογοτεχνίζοντα σχήματα- και ο ρυθμός καταιγιστικός. Μια χαρά, δηλαδή, για όσους ενδιαφέρονται να διαβάσουν ιστορίες με αρχή, μέση, τέλος. Η συγκεκριμένη υπόθεση διαδραματίζεται στην Αθήνα της οικονομικής κρίσης, ενώ ο ίδιος ο Μυθοπλάστης παραθέτει στο οπισθόφυλλο σκόρπια στοιχεία. Σημειώστε: «Ορθολογισμός, δογματική φιλοσοφία, το περιδέραιο της Θεοδώρας, ο μεγαλοδικηγόρος Τζόνυ Μπ., το χαμένο χέρι του Θερβάντες, το αόρατο χέρι του Άνταμ Σμιθ που χειραφετεί την οικονομία και το αόρατο χέρι που χειραγωγεί κοινωνία, οικονομία, πολιτική και εξουσία. Λαθρεμπόριο, πορνεία. Τζόγος, γυναίκες δηλητήριο, ανήθικοι πολιτικοί και διεφθαρμένα συνδικάτα. Επιχειρηματίες λωποδύτες, ελευθεροτέκτονες σε κρίση, αλχημεία, μαγεία, θρησκεία ταυτισμένη με οντολογία, περήφανοι κυνικοί, συμβιβασμένοι στωικοί και αλαζόνες επικούρειοι συνυπάρχουν εκεί όπου η κουλτούρα της πιάτσας συναντά την κλασική φιλοσοφία». Κι όλα αυτά σε κάτι λιγότερο από 200 σελίδες! Image